

Serenaden

Tekst og musik: John Bruce Leving

3
Eb Ab Bb7 Eb

6 Eb7 Ab Bb7 Eb

Nu skal I sør' me høre om hvordanne
det gik, da jeg sku' fri til Marianne –
jeg købte mig en æske chokolade
- nu sku' hun ha' en elskovsserenade !

Et vindu' åbned' sig en lille smule –
min glæde ku' jeg næsten ikke skjule –
en stemme hvisked': kom i mine arme
så får du både kys og kram og varme !

Men hun er ikke helt som andre ungmø'r,
for Marianne er desværre tunghør,
min guitar ku' jeg derfor ikke bru'e –
men gudskelov: jeg kender Papa Bue !

Jeg sprang behændigt over vindueskarmen,
i hendes seng der fik jeg hurtigt varmen,
men endnu mindes jeg med rædsel gysset
jeg fik, da Marianne tændte lyset !

Jeg sagde: Kom i nat med dine drenge
ved nummer 9 i Biskop Olsens Vænge –
hvad det skal koste spiller ingen triller,
men I må end'lig ikke glemme "Liller" !

For det var nemlig ikke Marianne,
der lå og kyssede min høje pande,
men hendes mor – en bagermesterenke –
at jeg blev flad derved, ka' I nok tænke !

Og Buerne kom og Liller sang besnær'nde –
jeg stod i sneen og blev så kold om tær'ne
de kolde vinde strøg forbi min pande
men i min tanke var kun: Marianne.

Jeg var s'gu ikke stolt ved situationen,
men kunne ikke li' at såre konen –
I kan jo sikkert tænke jer hvordanne !
Nu si'r hun "far" til mig – gør Marianne !

Endnu en virkning havde serenaden,
som Liller stod og sang så sødt på gaden –
ja skæbnen har så mange sære griller
- nu er jeg blevet svigerfar til Liller !